

El dia H

Un relat de: [Raegan](#)

El dia H

Era una tarda freda de l'hivern del 1943 i el meu batalló que lideraria l'exèrcit estava preparat per la missió més important d'aquesta guerra. Just abans de marxar del nostre quartel general el General va donar-me el nom del venedor d'armes clandestines a Alemanya.

-El nostre home a Berlín s'anomena William.

-D'acord senyor!

-Molta sort soldats!

A l'arribar a Berlín vam anar al quartel i vaig parlar amb Ryan i la resta de la tropa per anar a agafar les armes. Una vegada allà vam escollir les armes per disposar-nos a complir la missió. Mike, el nostre artificier, va donarme li telefon.

-Comandant Fox!

-Si general?

-Tenim una missió secundària pel teu equip.

-Quin és?

-Hem rebut informació dels nazis, i han aconseguit la fórmula final de la bomba atòmica i necessitem que destruiu el complex on es troba.

-Ho aconseguirem, no ho dubtis!

-Això esper.

Amb aquesta informació havia de canviar el plan, vam decidir complir les dues missions a la vegada.

-Jo, Mike, Paul i Wesker anirem a segrestar a Hitler mentre que Fred, Ryan, Logan i Aiden assaltareu el complex on es troba la bomba atòmica, no us preocupeu, està en el mateix lloc on es troba Hitler.

-Yes sir!- van dir tots.

L'endemà, el nostre equip i jo vam començar la marxa cap a Grunewald que és on es trobava el quartel general dels nazis.

Eren les vuit en punt quan van començar a enfosquir i era el moment d'entrar.

Vam avisar per la ràdio als nostres aliats i tot el nostre exèrcit va obrir foc, donant-nos cobertura per poder entrar sense ser vistos.

-És aquest mur Mike, destrueix-lo ara!

Tapar-vos les oïdes que farà boom HAHAHA!- va dir Mike mentre ses reia.

-Ben fet!

En aquell instant ens vam separar cada grup a la seva missió encomanda. Ens vam trobar amb una legió de 20 homes que no van suposar una gran resistència per les nostres armes millorades però just quan menys ens ho esperaven un oficial de les SS ens va agafar per la rereguarda i ens va pressionar. Una vegada en la cel·la vaig sol·licitar parlar amb ell, ja que jo era el millor persuasor de tot l'exèrcit

-Què vols?-va dir amb un to i una expressió facial de pocs amics.

-Només parlar amb tu. He sentit que ets un dels millors oficials al càrrec en aquest quartel.

-I que vols dir amb això?

-Que el teu talent es podria fer servir per al bé, no saps la de morts que causareu, totes les famílies que destruïreu, totes les llars que quedaran calcinats. Amb la teva ajuda tot pararà i la guerra arribarà al seu fi, tota ànima pot salvar-se i tu pots ser reconegut com un dels participants de la nostra victòria, i no dic dels EUA sinó del món, no hi hauran més guerres i tant la teva com la meva gent per la qual lluitem no tornaran a tenir por. Que em dius?

Va treure una pistola i va apuntar al meu cap.

-Això et dic!

Quan va sonar el tir vaig obrir els ulls i veure com l'oficial queia sobre mi, un guàrdia alemany l'havia assassinat!

-Jo tinc salvació?- va preguntar-me

-Quin és el teu nom amic meu?

-Joel, jo també estic en contra del nazisme però estic aquí per què si no assassinarien a la meva família

-Anem per Hitler?

-Yes sir!

Una vegada rescatat a tots els meus homes més la unió d'en Joel vam anar molt decidits per Hitler. Darrere obrir-nos pas pel complex arribarem a una gran porta custodiada per molts guàrdies, uns 40. En Joel va anar cap ells, demanant ajuda i va atraure'ls fins nosaltres, l'únic que teníem que fer era obrir foc.

Una vegada dins, Paul i Wesker es van quedar vigilant la nostra esquena. I per la finestra van veure com el pavelló on es trobaven tant els plans com tots el registres i informes de la bomba atòmica va explotar, això significava que Fred i la resta ho havien aconseguit, era el nostre torn.

Com Joel es coneixia el lloc, ell va anar el primer i ens va dirigir just a on es trobava Hitler amb els seus millors homes, va ser un atac sorpresa, ja que no deixàvem supervivents al nostre pas. Vam interrompre en la sala però

estaven ben preparats per qualsevol atemptat, ja que eren l'elite de la SS. Vam aconseguir abatre'ls amb moltíssima dificultat i la trista caiguda del nostre soldat i amic Wesker.

Finalment vam capturar a Hitler i anunciar-lo per megafonia en la base, tots els soldats nazis van deixar les seves armes i rendir-se. Vaig escoltar el crit del meu millor amic i segon al comandament Fred amb el seu equip, llastimosament sense Aiden. Tot seguit vam guardar un minute de silenci per totes les morts, mentre els soldats nazis més radicals van començar a cridar, el més alt càrrec va pronunciar:

-Tots els que us hàgeu rendit no mereixeu portar l'esvàstica al braç!

La majoria dels soldats van començar a arrencarse-ho del braç

El general va ordenar als més radicals que seguissin lluitant. No van tenir temps d'agafar les armes quan van ser afusellats pels nostres soldats.

L'últim que record va ser anar a la plaça pública de Berlín on Hitler seria executat per simbolitzar la pau, irònic...